

[Hassing Jørgensen.]

gennemføre det 8de Skoleaar som obligatorisk, og da jeg ikke har den Magt, vil jeg gerne stemme for Skolelovforslaget, som det foreligger, fordi det dog medfører det betydelige Fremskridt, at man faar begyndt paa dette vigtige Omraade. Det ærede Medlem svarede i øvrigt slet ikke paa, hvad jeg havde anført til Begrundelse af mit Standpunkt, og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem, da han ikke besvarede det, erkender, at der ikke er nogen principiel Forskel paa 7 Aars tvungen Undervisning og 8 Aars tvungen Undervisning. Det ærede Medlem erkender, at Rigsdagen hvert Aar vedtager en Række af Love, hvorved den tvinger Befolkningen til noget, som Rigsdagen anser for at være godt. Har det ærede Medlem nogen Indvending derimod? Det ærede Medlem ænsede heller ikke min Paastand om, at hvis han havde Magt, vilde han aldeles ikke betænke sig paa at gennemføre fuld Grundskyld, selv om det fra mange Sider vilde blive paastaaet, at det vilde medføre Landbrugets fuldkomne Ruin.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har igen fremsat Ønsket om, at man ved denne Lejlighed vilde ændre Bestemmelserne i Tilsynsloven vedrørende det kirkelige Tilsyn i København. Jeg raader det ærede Medlem til at fratage dette Krav som Vilkaar for at støtte Folkeskolelovens Gennemførelse. Selv om det ærede Medlem meget stærkt ønsker denne Ændring i Tilsynsloven, kan jeg ikke forstaa, at det kan være tilstrækkelig Begrundelse for at afvise at være med til at gennemføre den Forbedring, som det ærede Medlem erkender, at dette Lovforslag om Folkeskolen er. Det kan dog ikke være et sagligt Standpunkt at sige: Her er et Lovforslag, som jeg erkender er et betydeligt Fremskridt, der er i dette Lovforslag ogsaa vist betydeligt Hensyn til de Synspunkter, vi har fremsat, men jeg vil alligevel ikke støtte dette Lovforslags Gennemførelse, hvis jeg ikke samtidig faar ændret en anden Lov. Jeg raader det ærede Medlem til at fratage dette absolutte Krav som Betingelse for sin Tilslutning. Jeg mener i øvrigt, at hele den forstaaende Maade, det ærede Medlem tog Sagen paa, vilde give Muligheder for, at vi kunde naa et Resultat.

Jeg hørte med megen Interesse paa det ærede Medlem Hr. Kristen Amby. Jeg er slet ikke fremmed for den Tanke, at Børnene for Tiden i en for tidlig Alder bliver skilt ud til Eksamenslæsning, og at dette paa

mange Maader er til Skade for Skolens Arbejde og til Skade for Børnene. Jeg ved ogsaa, at de Mennesker, der arbejder med disse Ting, har deres Indvendinger at rejse imod, at Børnene i saa sen en Alder kommer til den Eksamenslæsning, som nu engang forudsætter betydelig Tid, mange Timer og en betydelig Skolegang ud over den, Folkeskolen i Almindelighed har. Jeg tror, det er et Problem, som i den kommende Tid med Styrke vil melde sig til Drøftelse, og jeg vil med Interesse deltage i denne Drøftelse. Jeg tror dog, at man ikke skal føre det ind i Forhandlingerne om Folkeskoleloven, for denne Lovs Gennemførelse vil slet ikke være nogen Hindring for, at man søger at finde Vej frem til en Ændring i de gældende Bestemmelser om Eksamensmellem-skolen. Denne Lov vil slet ingen Hindring være for, at man kan tage disse Ting op til Drøftelse paa et senere Tidspunkt.

Til det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen vil jeg kun sige, at jeg erkender gerne, at det at tage Emneundervisningen op i Skolen kræver meget af Læreren, og at det var ønskeligt, om de Lærere, der tog den op og virkelig var i Stand til at gennemføre den, paa en eller anden Maade kunde faa en Paaskønnelse — jeg tror dog, det vil være meget vanskeligt at give Regler om særlige Timetal for disse Lærere, fordi det vil være meget vanskeligt at afgøre, hvornaar Undervisningen egentlig helt kan kaldes Emneundervisning og hvornaar ikke. Men Bestemmelserne i Lovforslaget om, at Lærere, der underviser i den udvidede, eksamensfrie Mellemskole, faar samme lønmæssige Vilkaar som Lærere, der underviser i Eksamensskolen, er netop Udtryk for det samme, for det bliver i betydelig Grad ved denne udvidede Undervisning, at Emneundervisningen vil blive anvendt.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen sagde, at jeg var blevet overrasket over, at han havde Kritik at rette mod Lovforslaget. Nej, det var jeg ikke overrasket over, det var der heller ikke noget at sige til, jeg synes kun, at det ærede Medlems Kritik var noget stærkere, end der var Grundlag for, og at det ærede Medlem havde haft Grund til i højere Grad at erkende, at der var vist betydeligt Hensyn til de Synspunkter, som han er Talsmand for. Men det er jo ikke det afgørende, om jeg har opfattet denne Kritik som værende stærkere, end den egentlig var ment. Det afgørende vil nu være, om det ærede Medlem vil deltage i Arbejdet for at faa en Lov, som vi fra vort Synspunkt mener er for-